

Prelegerea nr. 4

IV. METODE NUMERICE ÎN ALGEBRA LINIARĂ

Sumar

- Elemente de analiză matriceală
- Norme de vectori și matrice
- Matrice speciale
- Funcții de matrice și proprietățile lor

4.1 Elemente de analiză matriceală

4.1.1 Vectori și matrice

Un tablou dreptunghiular de $m \times n$ numere reale așezate pe m linii și n coloane:

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} & \dots & a_{2n} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} & \dots & a_{3n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{m1} & a_{m2} & a_{m3} & \dots & a_{mn} \end{pmatrix}$$

se numește *matrice*. Numerele a_{ij} se numesc *elementele matricei*.

Matricea se mai poate reprezenta simbolic astfel: $A = (a_{ij})$, $i = 1, 2, \dots, m$; $j = 1, 2, \dots, n$, sau $A = (a_{ij})_{mn}$. Vom spune că matricea A este de dimensiune $m \times n$. În cazul când $m = n$, matricea se numește *pătrată de ordinul n* și se notează $A = (a_{ij})_n$. Dacă $m \neq n$, matricea se numește *rectangulară (dreptunghiulară)*. O matrice $1 \times n$ se numește *vector linie*, iar o matrice $n \times 1$ este un *vector coloană*.

Un sistem ordonat de n numere reale se numește *vector n -dimensional*. Un vector se reprezintă printr-o matrice cu o singură linie sau o singură coloană. În lucrarea de față prin vector vom înțelege întotdeauna vector-coloană:

$$x = \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix}$$

Vom nota prin A^T matricea *transpusă* (matricea obținută din cea dată, transformând liniile în coloane și coloanele în linii):

$$A^T = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{21} & a_{31} & \dots & a_{m1} \\ a_{12} & a_{22} & a_{32} & \dots & a_{m2} \\ a_{13} & a_{23} & a_{33} & \dots & a_{m3} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{1n} & a_{2n} & a_{3n} & \dots & a_{mn} \end{pmatrix}$$

În particular, transpusa unui vector coloană x este un vector linie:

$$x^T = (x_1, x_2, \dots, x_n).$$

Matricea A se numește *matrice simetrică* dacă $A=A^T$, adică $a_{ij} = a_{ji}$.

Mulțimea tuturor vectorilor n -dimensionali (n natural, fixat) se numește *spațiul liniar n -dimensional* și se notează cu \mathbf{R}^n .

Suma matricelor A și B , ambele de dimensiuni $m \times n$, este o matrice C de dimensiune $m \times n$ cu elementele $c_{ij} = a_{ij} + b_{ij}$.

Produsul a două matrice se definește numai în cazul când numărul coloanelor primului factor este egal cu numărul liniilor celui de-al doilea factor. Astfel, dacă $A=(a_{ij})_{mn}$ și $B=(b_{ij})_{np}$, atunci $C=AB$, unde $C=(c_{ij})_{mp}$ și

$$c_{ij} = \sum_{k=1}^n a_{ik} b_{kj}, i=1,2,\dots,m; j=1,2,\dots,p.$$

Considerăm doi vectori $x, y \in \mathbf{R}^n$. Ca un caz particular, vom obține:

$$x^T y = (x_1, x_2, \dots, x_n) \cdot \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \\ \dots \\ y_n \end{pmatrix} = x_1 y_1 + x_2 y_2 + \dots + x_n y_n.$$

$$xy^T = \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \dots \\ x_n \end{pmatrix} \cdot (y_1, y_2, \dots, y_n) = \begin{pmatrix} x_1 y_1 & x_2 y_2 & \dots & x_1 y_n \\ x_2 y_1 & x_2 y_2 & \dots & x_2 y_n \\ x_3 y_1 & x_3 y_2 & \dots & x_3 y_n \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ x_n y_1 & x_n y_2 & \dots & x_n y_n \end{pmatrix}.$$

$x^T y$ se numește *produsul scalar* al vectorilor $x, y \in \mathbf{R}^n$ și se mai notează (x, y) sau $\langle x, y \rangle$.

xy^T se numește *produsul diadic* al vectorilor $x, y \in \mathbf{R}^n$; este o matrice pătrată de ordinul n și se mai notează astfel: $\rangle x, y \langle$.

Pentru orice vectori din \mathbf{R}^n au loc proprietățile:

- $(x, y) = (y, x)$;
- $(x+y, z) = (x, z) + (y, z)$;
- $(ax, y) = a(x, y)$; ($a \in \mathbf{R}$);
- $(x, x) \geq 0$; $(x, x) = 0$ atunci și numai atunci când $x=0$.

Produsul scalar este comutativ. În caz general pentru matrice $A \cdot B \neq B \cdot A$.
Orice matrice pătrată se poate înmulți cu ea însăși:

$$A \cdot A = A^2; A^2 \cdot A = A^3; \dots; A^{n-1} \cdot A = A^n; \dots$$

Au loc relațiile:

1. $(A \cdot B)C = A(B \cdot C)$, legea asociativității,
2. $A(B + C) = AB + AC$, legea distributivității la stânga,
3. $(B + C)A = BA + CA$, legea distributivității la dreapta,
4. $\alpha(AB) = (\alpha A)B = A(\alpha B)$, $\alpha \in R$.

4.1.2 Norme de vectori și matrice

Norma unui vector $x \in R^n$ este un număr real, notat $\|x\|$, cu proprietățile:

1. $\|x\| \geq 0$ pentru orice $x \in R^n$
2. $\|x\| = 0$ dacă și numai dacă $x = 0$
3. $\|\alpha x\| = |\alpha| \|x\|$ pentru orice $x \in R^n$ și $\alpha \in R$.
4. $\|x + y\| \leq \|x\| + \|y\|$ pentru orice x și $y \in R^n$.

Pentru orice vector $x \in R^n$ se definesc normele:

$$\|x\|_1 = \sum_{i=1}^n |x_i|$$

$$\|x\|_2 = \left(\sum_{i=1}^n x_i^2 \right)^{1/2}$$

$$\|x\|_\infty = \max_{1 \leq i \leq n} |x_i|.$$

Ele satisfac proprietățile din definiția de mai sus a normei. Norma $\|x\|_2$ se numește și *normă euclidiană*. Ea provine din produsul scalar:

$$\|x\|_2 = \sqrt{(x, x)}$$

și generalizează noțiunea de lungime a vectorului.

Au loc următoarele inegalități:

$$\|x\|_\infty \leq \|x\|_1 \leq n \|x\|_\infty,$$

$$\|x\|_\infty \leq \|x\|_2 \leq \sqrt{n} \|x\|_\infty,$$

$$\|x\|_\infty \leq \|x\|_2 \leq \|x\|_1.$$

Exemplu. Fie $x = (1, -2, -3)^T$. Atunci

$$\|x\|_1 = 6, \quad \|x\|_2 = \sqrt{14} \text{ și } \|x\|_\infty = 3.$$

Oricare ar fi $x, y \in R^n$ avem:

$$|(x, y)| \leq \|x\|_2 \|y\|_2.$$

Această relație se numește *inegalitatea lui Schwarz Cauchy Buniacovski*.

Unghiul dintre doi vectori x, y din R^n se definește prin formula:

$$\cos \theta = \frac{(x, y)}{\|x\|_2 \|y\|_2}.$$

Doi vectori x, y din R^n se zic *ortogonali* dacă $(x, y) = 0$.

Pe mulțimea matricelor pătrate se poate introduce o normă $\|A\|$ în sensul definit mai sus pentru vectori. Mai importante și mai utilizate sunt însă normele matriceale definite astfel:

$$\|A\| = \max_{|x|=1} \|Ax\|.$$

Această normă satisface următoarea condiție:

$$\|A \cdot B\| \leq \|A\| \cdot \|B\|$$

oricare ar fi matricele A și B .

Dacă în plus, oricare ar fi vectorul $x \in R^n$ avem:

$$\|Ax\| \leq \|A\| \|x\|$$

se zice că norma matriceală este *compatibilă* cu norma vectorială sau *subordonată* normei vectoriale.

Normele:

$$\|A\|_{\infty} = \max_{1 \leq i \leq n} \sum_{j=1}^n |a_{ij}|;$$

$$\|A\|_1 = \max_{1 \leq j \leq n} \sum_{i=1}^n |a_{ij}|;$$

sunt norme matriceale compatibile cu normele vectoriale $\|x\|_{\infty}$ și $\|x\|_1$.

Numărul λ se numește *valoare proprie* a lui A dacă există un vector nenul $x \in R^n$, astfel încât $Ax = \lambda x$.

Mulțimea valorilor proprii ale matricei A formează *spectrul* lui A și se notează cu $\sigma(A)$.

Raza spectrală a lui A se definește prin relația:

$$\rho(A) = \max_{\lambda \in \sigma(A)} |\lambda|.$$

Norma matriceală subordonată normei euclidiene $\|x\|_2$ este:

$$\|A\|_2 = \sqrt{\rho(A^T A)}.$$

În aplicații se utilizează des următoarea normă:

$$\|A\|_F = \left(\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n a_{ij}^2 \right)^{1/2}.$$

numită *norma lui Frobenius*, care însă nu este subordonată unei norme vectoriale.

Prin I vom nota matricea unitate:

$$I = \begin{pmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & 1 \end{pmatrix}$$

Oricare ar fi matricea A avem $IA=AI=A$. Matricea A se numește *inversabilă* dacă există o matrice, notată cu A^{-1} , astfel încât $A^{-1}A = AA^{-1} = I$.

Dacă $\|A\| < 1$ atunci matricea $I-A$ este inversabilă și

$$(I - A)^{-1} = I + A + A^2 + A^3 + \dots,$$

$$\|(I - A)^{-1}\| \leq \frac{1}{1 - \|A\|}.$$

Pentru ca matricea $I-A$ să fie inversabilă este suficient ca:

$$\lim_{n \rightarrow \infty} A^n = 0.$$

unde 0 este matricea nulă (o matrice cu elementele egale cu zero).

4.1.3 Matrice speciale

O matrice pătrată de forma:

$$D = \begin{pmatrix} d_1 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & d_2 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & d_3 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & d_n \end{pmatrix}$$

se numește *matrice diagonală*. Astfel de matrice se mai notează:

$$D = \text{Diag}(d_1, d_2, \dots, d_n).$$

Matricea A se numește *inferior triunghiulară* (*superior triunghiulară*) dacă elementele sale satisfac relațiile:

$$a_{ij} = 0 \quad \text{pentru } i < j \text{ (} i > j \text{)}, \quad i, j = 1, 2, \dots, n.$$

Matricele inferior triunghiulare se notează de obicei prin L , iar cele superior triunghiulare prin U ; de exemplu:

$$L = \begin{pmatrix} -1 & 0 & 0 \\ 2 & 3 & 0 \\ 7 & -4 & 5 \end{pmatrix} \quad U = \begin{pmatrix} 4 & 2 & 1 \\ 0 & 3 & -7 \\ 0 & 0 & 6 \end{pmatrix}$$

Matricea A se numește *tridiagonală* dacă elementele sale satisfac relațiile:

$$a_{ij} = 0 \quad \text{pentru } |i - j| > 1, \quad i, j = 1, 2, \dots, n.$$

Astfel:

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & 0 & 0 & \dots & 0 \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} & 0 & \dots & 0 \\ 0 & a_{32} & a_{33} & a_{34} & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & a_{n-1,n} \\ 0 & 0 & \dots & a_{n,n-1} & a_{nn} \end{pmatrix}$$

O matrice Q se numește *ortogonală* dacă:

$$Q^T Q = Q Q^T = I \quad \text{sau} \quad Q^T = Q^{-1}.$$

Imediat se verifică ca

$$(Qx)^T Qy = x^T y, \quad \text{pentru } \forall x \in R^n,$$

$$\|Qx\|_2 = \|x\|_2 \quad \text{pentru } \forall x \in R^n,$$

$$\|Q\|_2 = 1, \quad \|QA\|_2 = \|AQ\|_2 = \|A\|_2 \quad \text{pentru } \forall A.$$

Prin urmare, matricele ortogonale păstrează produsul scalar, lungimea vectorilor și norma matricelor.

Exemplu.

$$Q = \begin{pmatrix} \cos \theta & -\sin \theta \\ -\sin \theta & \cos \theta \end{pmatrix}, \quad Q^T = Q^{-1} = \begin{pmatrix} \cos \theta & \sin \theta \\ -\sin \theta & \cos \theta \end{pmatrix}.$$

Matricea Q rotește orice vector cu unghiul θ , iar matricea Q^T îl rotește în direcție inversă cu unghiul $-\theta$.

Matricea obținută din matricea unitate prin reordonarea coloanelor ei se numește matrice de *permutare* și se notează P . De exemplu:

$$P = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}, \quad P = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \end{pmatrix}.$$

O matrice de forma uv^T , unde $u, v \in R^n$, se numește matrice de *rangul întâi*. Matricele $I + \alpha uv^T$, unde α este un scalar, se numesc matrice *elementare*. Matricea

$$H = I - \frac{2uu^T}{\|u\|_2^2}, \quad u \neq 0, u \in R^n$$

se numește *reflector* sau matricea lui *Householder*.

Se verifică ușor că matricele P și H sunt ortogonale.

Identitatea Sherman-Morrison-Woodbury. Fie $x, y \in R^n$ și presupunem că matricea A este inversabilă. Matricea $A + xy^T$ va fi inversabilă atunci și numai atunci când $1 + y^T A^{-1}x \neq 0$. În plus:

$$(A + xy^T)^{-1} = A^{-1} - \frac{A^{-1}xy^T A^{-1}}{1 + y^T A^{-1}x}$$

O matrice A simetrică se numește *pozitiv definită* dacă

$$(Ax, x) > 0 \quad \text{pentru } \forall x \neq 0, x \in R^n.$$

Elementele de pe diagonala principală a matricei pozitiv definite sunt pozitive. Pe diagonala principală se află și elementul maximal (în modul) al unei matrice pozitiv definite.

Exemplu. Matricea

$$A = \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ -1 & 2 \end{pmatrix}$$

este pozitiv definită, deoarece

$$\begin{aligned} (Ax, x) &= x^T Ax = (x_1 - x_2) \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ -1 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix} = x_1^2 - 2x_1x_2 + 2x_2^2 = \\ &= (x_1 - x_2)^2 + x_2^2 > 0 \quad \text{pentru } \forall x \neq 0. \end{aligned}$$

Funcții de matrice

Dacă $f(x)$ – polinom:

$$f(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots + a_1 x + a_0$$

atunci

$$f(A) = a_n A^n + a_{n-1} A^{n-1} + \dots + a_1 A + a_0 E$$

Exemple

$$e^A = E + \frac{1}{1!} A + \frac{1}{2!} A^2 + \dots + \frac{1}{k!} A^k + \dots$$

$$\cos A = E - \frac{1}{2!} A^2 + \frac{1}{4!} A^4 - \dots + \frac{(-1)^k}{(2k)!} A^{2k} + \dots$$

$$\sin A = \frac{1}{1!} A - \frac{1}{3!} A^3 + \dots + \frac{(-1)^k}{(2k+1)!} A^{2k+1} + \dots$$